

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVII. Omne, quodcunque facitis, in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Jesu Christi, gratias agentes Deo, & Patri per ipsum. Coloss. 3. 17.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XVII.

Omne, quodcumque facitis, in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini IESU Christi, gratias agentes DEO, & Patri per ipsum.
Coloss. 3. 17.

1. Considera, eum, qui dicit omne, nihil excipere. Omne, quod agis, non solum pium, sed etiam indifferens, omne debet dirigi ad honorem Christi. Vel dirigi habitu, ita, ut solus Christus sit ultimus finis operis, & hoc est præcepti. Vel dirigi etiam actu, & hoc est consilii. Refert autem, ut etiam actu dirigas. Istud est, quod te cumulat meritis, quodque ipsum luttum vertet in aurum tam nitidum, ut dici de te valeat illud Job. *Gleba illius aurum.* c. 28. 6. Ceterum quantis fatigaris laboribus, qui nihil fructus tibi afferunt, quia solum ordinas ad utilitatem tuam naturalem? Omnes ad Christum erige, etiam cum cibum sumis intra limites præscriptos, cum loqueris, dormis, hæc estæ relaxationi indulges, sed non alio fine, quam ut Christo famulum conserves. *Fortitudinem meam ad te custodiam.* O si nosset, quanta sit infelicitas tua, cum agis aliquid, ut tibi placeas. Sic asfuelcis amori proprio fovendo, fera illi pessima, qua devorat, quidquid boni facis. Tantum valent cuncta, quæ agis, quantum ea dirigas ad honorem divinum. Ita ut, si sapienter procedas, nec ipsa salus animæ procuranda sit ex illo amore et si recto, quo amas te ipsum, sed quia DEUS præcipit, ut procures. Non es tuus, sed

R. P. Pauli Segneri Mama Anima.

DEI, idè non es arbor grata, nisi illi soli fructus omnes donaveris. *Omnia poma nova & vetera, dilecte mi, servavi tibi.* Poma vetera sunt opera nature. Poma nova opera gratiæ. Quæcumque sint, omnia Christo tanquam Domino tuo dilecto æqualiter servantur.

2. Considera, quamvis sufficiat hæc opera simul omnia in principio diei ad scopum suum dirigi, multò tamen esse melius, si per decursum diei sigillatim dirigantur. Nonne facillimum est priusnam illam intentionem postea detorqueri, vel omnino destrui per actum contrarium? Est illa velut virgula fumi, odora quidem, & sursum ascendens, sed omni vento obnoxia. Igitur interdum sapius hanc intentionem renova, quoad potes. Id quod usu ipso tibi facillimum reddetur. Et hoc est juxta Doctrinam Apostoli *Omne univertim, & Omnia sigillatim* facere ad honorem Christi, *In nomine Domini IESU Christi,* non solum ad nomen, sicut qui habitu operatur, sed etiam in nomine, sicut qui operatur actu.

3. Considera sicut omnia Domino sunt offerenda, ita pro omnibus eidera gratias agendas esse, quia id ipsum, quod affers, ipsius donum est. Flumen esto gratum, sed flumen: redde mari, quod à mari accepisti. Unde Ecclesiastice hoc loco Divi Pauli edocta, gemi-

nas dici voluit orationes solennes, unam in principio gravioris negotii, quâ istud dirigatur ad Dominum, alteram in fine ad gratias reddendas. Quæ quidem reddendæ sunt DEO, qui est quasi prima origo, unde omne bonum descendit, & Patri, id est, præsertim DEO Patri, qui sicut omnia largitus

est per Christum, ita immensum gaudet, si pro omnibus per Christum gratia agantur. Sed nescio, quomodo plerique hominum bruta animalia imitantur, quæ sub quercu posita avidè glandes devorant magnâ copiâ decedentes, sed adeo gratias non agunt, ut nunquam levant oculos ad donantem.

XV III.

Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt. Job.

21. 13.

1. Considera, quàm verum sit, non esse invidendum prosperitati malorum. Ecce quid demum habent felicitatis. *Ducunt in bonis dies suos.* non ait *annos*, sed *dias*. Vivunt hilaria, sed paucos dies: quis enim illorum est, qui gloriari possit vel unum annum ex voto fluxisse? Imò unius anni vix diem reperies. Aliud est *ducere dies in bonis*, in spectaculis, choreis, ludis, cæterisque tam variis, quæ usurpari solent, animi diverticulis. Et aliud est *ducere dies bonos*, hoc est, factos, felices. O quàm multa amara ab his ipsis perpetuò devorantur, qui omni cupiditati suæ student facere satis! us alia desunt, solum conscientia tormentum sufficit ad eos facere miseros reddendos.

2. Considera, si isti etiam revera semper lati viverent, non idcirco dignos esse invidiâ. Nam si modò *ducunt in bonis dies suos*, postea: *Ad inferna descendunt.* Hoc est, eò descendunt, ubi longâ & ærumnosâ vigiliâ solvent intempestivam & præmaturam lætiti-

am. Itaque diligenter expende, in quo constituent festiva gaudia, quando *ducunt in bonis dies suos*. In eo, quod freno laxent omni suæ cupiditati, superbiam, Avaritiæ, Luxuriæ, Iræ, Gulæ, Invidiæ, Acediæ. Vide igitur, quàm terribiles pro his reddendæ sint vices. Pro eo, quod indulserunt superbiam, detrudentur in profundissimum barathrum inferni æternum futuri mancipia Sathanae inter catenas & compedes, illis onusti ingentibus opprobriis, quæ nunc mente assequi nemo potest. Pro eo, quod indulserunt Avaritiæ, patientur miserabilè egestatè omnis boni, omnis levamenti, omnis auxilii, adeo ut in tantis ardoribus nec stillam aquæ liceat impetrare. Pro eo, quod indulserunt luxuriæ, corpus eorum continuò corroderetur à bufonibus, scorpionibus, serpentibus, sed non destruetur. Et quasi non sufficiat ad tormentum solus ignis Tartareus, ad hæc discerperetur, deglubetur, secabitur in frustra, & mille alijs objicietur inter se pugnantibus carnificinis. Pro eo,